

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 listopada 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do świadczeń, zapewnionych ustawą o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej, obowiązującą na ziemiach b. państwa austriackiego i węgierskiego, a wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 1), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. U. P. № 138) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego w Zakładzie pensyjnym dla funkcjonariuszy lub w instytucji zastępczej, otrzymują aż do odwołania — prócz świadczeń ustawowych — dodatki drożyzniane do tychże świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

Wylacza się jednakże od dodatków drożyznianych odprawy z powodu stałego zamieszkania zagranicą i zwroty premji (§§ 21, 25 ustawy pensyjnej).

§ 2. Podstawę wymiaru dodatku drożyznianego stanowi świadczenie, przysługujące na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej w ten sposób, że poszczególne części świadczenia, obliczone na podstawie poborów, zaliczonych do ubezpieczenia na każdym z wymienionych niżej okresów, mnoży się przez mnożniki, ustalone dla danego okresu w niniejszym rozporządzeniu.

Suma tych części, pomnożonych przez odnośne mnożniki, stanowi dodatek drożyzniany.

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy świadczeń z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do dziesięciu tysięcy marek w ten sposób, że kwoty, przewyższające pięć tysięcy marek, zaokrągla się do dziesięciu tysięcy, zaś kwoty niższych, niż pięć tysięcy, nie uwzględnia się.

Dodatek drożyzniany do odprawy dla wdowy z powodu zamążpójścia (§ 14 ust. pens.) nie może wynosić więcej niż potrójna kwota, wymieniona w § 4 punkt 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Jako mnożnik ustala się dla okresu:

a) do dnia 31 lipca 1921 r. cyfrę	95.999
b) od dnia 1 sierpnia 1921 r. do dnia 31 października 1922 r.	3.199
c) od dnia 1 listopada 1922 r. do dnia 30 czerwca 1923 r.	159
d) od dnia 1 lipca 1923 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. (Dz. U.	

R. P. № 121 poz. 975) w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w ustawie o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej . . . . .

31

- e) od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, określonego wyżej pod d) . . . . .

1

§ 4. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego łącznie z dodatkami, ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem, nie mogą wynosić mniej od kwot, poniżej wyszczególnionych, a to:

1) renta starcza i renta nieudolności przyznana z tytułu osiągnięcia 65 lat życia	mk. 2.400.000	miesięcznie
2) renta nieudolności (nie podpadająca pod punkt poprzedni	„ 1.600.000	„
3) renta wdowia	„ 1.200.000	„
4) dodatek dla każdej siostry niepełnej	„ 600.000	„
5) dodatek dla każdej siostry pełnej	„ 1.200.000	„
6) jednorazowa odprawa:		
a) dla wdowy	mk. 8.000.000	
b) dla jednego z rodziców	„ 4.000.000	

§ 5. Ubezpieczeni zastępczo mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, jakaby im w analogicznym wypadku należała się od Zakładu Pensyjnego dla funkcjonariuszy.

§ 6. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są łącznie ze świadczeniem.

§ 7. Na pokrycie dodatków drożyznianych pobiera Zakład Pensyjny 20% dodatek do premji stałych (§ 33 ustawy pensyjnej w brzmieniu, obowiązującym w dniu płatności premji) zaś instytucje zastępcze same oznaczają wysokość dodatków do premji stałych.

§ 8. Środki potrzebne na wypłatę dodatków drożyznianych czerpie Zakład Pensyjny oraz instytucje zastępcze zaliczkowo z własnych funduszy.

Zaliczki te należy zwracać w najkrótszym czasie z funduszu, wymienionego w poprzednim paragrafie, wraz z odsetkami w wysokości każdorazowej stopy procentowej.

§ 9. Zakład Pensyjny i instytucje zastępcze mają przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej szczegółowe sprawozdanie ze stanu funduszu, oznaczonego w § 7 niniejszego rozporządzenia, w ciągu miesiąca po upływie każdego kwartału roku kalendarzowego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem następnego miesiąca po dniu ogłoszenia i z tym dniem traci moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 573).

Minister Pracy i Opieki Społecznej; *St. Smólski*